

جایگاه فغانی را داشتیم مدل بهتری می‌شدم

علی صفایی: برای مدل شدن داوری را کنار نمی‌گذارم

تا چهار سال آینده هم وی‌ای آر به فوتبال ایران نمی‌آید

به سن ۴۰ سال نزدیک شده است، یعنی پنج سال دیگر در این فوتبال پرهیاهو قرار است، قضاوت کند. ۲۴ سال است که در مستطیل سبز انواع و اقسام مشکلات را تحمل کرده تا بتواند خواسته پدرش را جامعه عمل ببوشاند، اما با اینکه این شغل توصیه پدرش است پشیمان شده و اگر او را به ۲۴ سال پیش برگردانند هرگز قبول نمی‌کند قاضی میدان باشد. افق دیدش عوض شده و قرار است مسیر زندگی کاری‌اش را به سمت و سوی دیگر سوق دهد. این بار او وارد دنیای دیگری شده کاملاً متفاوت با شغلی که در فوتبال دارد. علی صفایی داوری که از قم به فوتبال

با اینکه بارها بازی‌های پیش مستقیم را قضاوت کردید، اما شاید در دنیای فوتبال کمتر کسی با بیوگرافی شما آشنا باشد، بد نیست مختصری از بیوگرافی خود را برای مخاطب توضیح دهید.

من علی صفایی هستم، متولد قم، ۴۰ سال سن دارم. لیسانس کارشناسی مدیریت بازرگانی و فوق لیسانس مدیریت بازاریابی دارم. از سال ۷۷ وارد عرصه داوری شدم و پس از پشت سر گذاشتن مراحل که باید در این عرصه طی می‌کردم در نهایت سال ۹۲ داور لیگ برتر شدم و ۹ سال است که در لیگ برتر قضاوت می‌کنم.

در آستانه سال جدید از شما دعوت کردیم به روزنامه ایران ورزشی بیاید تا حال و هوای مصاحبه هم کمی با ایام نوروز همسو شود. چقدر حال و هوای نوروز را دوست دارید و بهترین عیدی که تاکنون گرفتید چه بوده است؟

حال و هوای نوروز را خیلی زیاد دوست دارم، همیشه از

نوشدن سال و تغییر فصل لذت بردم اما صادقانه بگویم سه چهار سالی است به خاطر شرایطی که کل مردم درگیر آن هستند چندان از ایام عید لذت نمی‌برم. بهترین عیدی هم که گرفتم در سن هشت سالگی ام بود. پدرم یک استوک برایم خرید فکرمی‌کنم ارزش آن برایم از خرید یک ماشین پورشه هم بیشتر بود. بدون شک بهترین عیدی زندگی ام بود.

فکر می‌کنید در این حال و هوا بهترین عیدی که در سال جدید قرار است به شما بدهند، چیست؟

حال دل مردم عزیزم خوب شود. یعنی برای خودتان آرزوی ندرید؟

وقتی حال دل مردم عزیزم خوب باشد این بهترین هدیه برای من است این را واقعاً می‌گویم. اما به دلیل شغلی که دارید قطعاً بارها شده که همین مردم باعث شده‌اند آزرده شوید!

درست است. بعضی مواقع دلم از دستشان شکسته چون بی دلیل من را قضاوت کردند. مثلاً بعد از یکی از بازی‌ها به پیچ شخصی ام حمله کردند و

نه فدراسیون هزینه را پرداخت می‌کرد و نه بیمه هستیم که بیمه پرداخت کند. آقای حاج ملک پایش را چند سال پیش عمل کرد و فدراسیون فقط ۱۰ درصد از هزینه‌اش را پرداخت کرد و مابقی آن را خودش پرداخت کرد.

یادم هست در یکی از کلاس‌های داوری آقای ترکی همین مشکلات را مطرح کرد و گفت تمام پولی که برای قضاوت می‌گیرید خرج فیزیوتراپی، استخر و تمرین می‌شود و عملاً پولی به داوران نمی‌رسد!

دقیقاً همین طور است. آقای ترکی هم در همان جلسه گفت در چنین شرایطی به ما می‌گویند یا دیوانه هستید و یا از جایی تأمین می‌شوید که حاضرید در این فضا قضاوت کنید.

پس حق دهید که در بعضی مواقع در مورد داوران شایبه به وجود آید! با چنین شرایطی بله، اما ما دیوانه کارمان هستیم و همین نکته بیشتر برای داوران صدق می‌کند. با تمام مصائبی که در داوری وجود دارد پس چرا این حرفه را انتخاب کردید؟

پدرم داور بود با توصیه ایشان داور شدم. خوب وقتی ایشان داور بودند باید

ایران معرفی شده وارد دنیای مدلینگ شده است. ۱۰ سال پیش قرار بود این کار را دنبال کند اما احساس کرد به داوری اش لطمه می‌خورد، حالا اما به مرز پختگی رسیده جایی که می‌تواند حد و مرز دو شغل را حفظ کند جوری که هیچ کدام باعث حذف دیگری نشود. در فوتبالی که داورانش هیچ ارج و قربی نزد فوتبالی‌ها ندارند، اما شغل اصلی‌شان می‌تواند هرکسی را شگفت‌زده کند. یکی جراح است و دیگری خلبان، یکی دبیر آموزش و پرورش است و یکی دیگر کارمند شهرداری. اکثراً هم با مدارج بالای علمی، اما این بار صفایی کار نویی را انجام داده است. ورود به دنیای مدلینگ

خودشان از این مشکلات اطلاع داشته باشند و اجازه نمی‌دادند شما به این عرصه وارد شوید؟

ایشان می‌خواست من به چیزهایی برسیم که او نتوانست در داوری به دلیل یکسری از مسائل برسد. به نظراتان به حقتان رسیدید و توانستید آرزوی پدر را برآورده کنید؟

نه اصلاً به حقم در داوری نرسیدم. چرا؟

به خاطر بعضی از کم‌لطفی‌ها و مشکلاتی که وجود داشت. وگرنه من پتانسیل رسیدن به آنچه پدرم می‌خواست را داشتم. پس پشیمان هستید که داور شدید؟

بله خیلی پشیمان هستم و اگر به ۲۴ سال پیش برگردم قطعاً داوری را انتخاب نمی‌کنم. چون من فرصت‌های زیاد شغلی داشتم که همه آنها را برای داوری از دست دادم. به نظر می‌رسد شرایط فعلی داوری حتی از چند سال پیش هم بدتر شده است، حتی از نظر امکانات!

بله ما در بازی‌ها هدست نداشتیم. من در یکی از بازی‌ها به نشان اعتراض از طریق موبایل با کمک هایم در جریان بازی ارتباط می‌گرفتم تا شاید این اتفاق را ببینند و مشکلات حل شود. هیچ امکاناتی نداریم، از حداقل‌ها محروم هستیم در حالی که کشوری مثل عراق که چندان هم داوری پیشرفته‌ای ندارد از امکاناتی به مراتب بهتر از ما برخوردار است.

اینطور که شما می‌گویید بحث ورود وی‌ای آر به فوتبال کشورمان هم کاملاً منتفی است و یا حداقل فصل آینده نمی‌توانیم از این سیستم بهره ببریم.

با شرایطی که در فوتبالمان می‌بینم ما در چهار سال آینده هم قادر نیستیم از وی‌ای آر استفاده کنیم. چرا؟! چون نخستین چیزی که برای این سیستم ضروری است اینترنت پرسرعت است. بعد دوربین‌هایی است که باید در استادیوم‌ها نصب شود. دوره دیدن اپراتور و داور هم یکی از ملزومات است. اما ما قادر هستیم کدام یک از این کارها را برای ورود سیستم ویدیویی انجام دهیم؟

گفتند اگر وی‌ای آر به فوتبال ایران ورود نکند فصل آتی فیفا لیگ برتر ما را معلق می‌کند. نه چنین کاری انجام نمی‌دهد، اما نبود سیستم وی‌ای آر به داوران بین‌المللی ما لطمه خواهد زد و آنها فرصت‌هایشان را از دست می‌دهند. چقدر این سیستم می‌تواند به داوری لیگ کمک کند؟

خیلی زیاد. داور هم انسان است و سربیکر یک به هم زدن ممکن است بگیرد. تاکنون شده که شما قضاوتی کنید که آن قدر اشتباهتان مهلک باشد که شب از شدت ناراحتی خوابتان نرود؟

بله. من بعضی مواقع که احساس کردم اشتباه کردم نه یک شب بلکه

یک هفته به خاطر فکر کردن به اشتباهم خوابم نبرده چون دوست ندارم حق تیمی ضایع شود. کمی از فضای داوری دور شوم. حتماً بهانه دعوت ما از شما برای این مصاحبه را می‌دانید. ورود شما به دنیای مدلینگ باعث شد که امروز در خدمت‌تان باشیم. چطور شد که وارد این عرصه شدید؟

من ۱۰ سال پیش هم پیشنهاد داشتم اما چون فکر کردم به داوری‌ام لطمه می‌خورد وارد این عرصه نشدم.

یعنی الان که این شغل را انتخاب کردید به داوری‌تان لطمه نمی‌خورد؟

فکرمی‌کنم الان بتوانم هردو شغل را پیش ببرم و هیچ کدام به هم ضربه نزنند. قطعاً در دنیای شما از نظر اقتصادی شرایط بهتری خواهید داشت.

قطعاً همین طور است، اما این شغل هم مشکلات خودش را دارد و باید همیشه خودت را از نظر ظاهر در بهترین شرایط نگه داری. برای یک عکس و یا یک تی‌ویز باید چندین روز وقت بگذاری و این طور نیست که خیلی راحت باشد ولی خب از نظر اقتصادی از هر لحاظ بهتر است. در حالی ما در طول سال شاید بتوانیم در خوشبینانه‌ترین حالت ۱۲ قضاوت داشته باشیم و در هر بازی پنج میلیون بگیریم که بخشی از آن هم مالیات کم می‌شود.

آینده روشنی برای خودتان در عرصه مدلینگ متصور هستید؟

با سختی‌هایی که دارد بله. حضورتان در داوری چقدر باعث می‌شود که در دنیای مدلینگ موفق‌تر باشید؟

خیلی زیاد. بین داوری و مدلینگ کدام را انتخاب می‌کنید؟

داوری، چون برای داوری خیلی زحمت کشیدم و برای مدل شدن داوری را کنار نمی‌گذارم. به نظراتان اگر جایگاه فغانی در داوری داشتید در دنیای مد موفق‌تر می‌شدید؟

قطعاً اگر جایگاه آقای فغانی را داشتیم در دنیای مدلینگ موفق‌تر بودم. البته ایشان هم کار تبلیغاتی انجام داده‌اند. ایشان در چند نوبت هم از شما حمایت کردند؟

ایشان همیشه به من لطف داشتند و بدون که من از ایشان بخواهم برای من تبلیغ کرده‌اند. و حرف آخر؟

فقط از جامعه فوتبال می‌خواهم کمی سعه صدر داشته باشند و اجازه دهند داور در کمال آرامش کار خود را انجام دهد.

فقط از جامعه فوتبال می‌خواهم کمی سعه صدر داشته باشند و اجازه دهند داور در کمال آرامش کار خود را انجام دهد.

فقط از جامعه فوتبال می‌خواهم کمی سعه صدر داشته باشند و اجازه دهند داور در کمال آرامش کار خود را انجام دهد.

گزارش

مهدیه دریابیگی
روزنامه‌نگار

حدود هشت